EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Laura Serrat | Actualitzat el 07/08/2019 a les 10:29

Montse Prat. L'impuls vital de la campiona mundial en salt de perxa

RETRATS.Â Â«Sovint em recorda molt a miÂ», pensa l'atleta Montse Prat mentre observa el fill practicant el salt de perxa a la pista d'atletisme del Congost de Manresa. Explica que, anys enrere, corria i jugava al seu costat quan ella tot just aprenia a enlairar-se amb la perxa, amb 45 anys. Fins que un dia li va dir: Â«mama jo tambÃ© vull provar de saltar amb la perxaÂ».
Foto: Marc Prat.

Ara l'afició per a aquesta especialitat atlètica uneix una mare i un fill que conceben l'esport com una forma d'afrontar reptes. Des de la seva perspectiva, el llistó que han de travessar amb l'ajuda de la perxa sempre podria estar més amunt. Aquest caràcter competitiu ha provocat que el fill aconseguís la medalla d'or al campionat de Catalunya infantil en aire lliure i que la mare es proclamés campiona mundial de salt de perxa en categoria màster l'any 2018.

La llum desmaiada del final de la tarda cau sobre la pista d'atletisme. A l'espai només se senten les corredisses dels atletes i el vaivé de les fulles dels arbres. «Aquí em sento com a casa», comenta Montse Prat. Quan li toca saltar al fill sempre es decanta per mirar-lo, amb els seus ulls del color de l'aigua cristal·lina que van a joc amb uns cabells rossos que dibuixen onades fins a les espatlles. Té el somriure sempre a punt i un cos bellugadís que, des de petita, li ha demanat practicar esports com la gimnàstica artística o el volteig, que es caracteritza per fer acrobàcies sobre un cavall. La major part del seu temps la dedica a fer de mestra d'anglès a l'escola Pompeu Fabra, del Pont de Vilomara, però sempre troba temps per a l'esport. «Quan vaig conèixer el salt de perxa em vaig enganxar de seguida i tenir 45 anys no va ser un impediment», assenyala.

El fill s'acosta al banc des d'on ella el mira i li demana que el filmi amb el telèfon mòbil. La seva forma de moure's s'assimila a la de la mare. Quan va començar salt de perxa, ella es movia amb prudència i sovint se li envermellien les galtes al veure's enmig d'un món nou. Mig any després però, ja competia dins del Club Atlètic Manresa. Actualment, competeix dins la categoria d'entre 50 i 45 anys. Li agrada assistir als campionats internacionals perquè coneix persones amb les mateixes inquietuds que ella. L'any passat es va penjar la medalla de plata en perxa en els campionats europeus màster i, al cap d'uns mesos, va esdevenir campiona mundial màster, amb 2,75 metres, a Màlaga. Enguany però, el campionat mundial se celebrarà a Canadà i les «ajudes econòmiques per desplaçar-nos són inexistents en el cas dels veterans».

És exigent amb ella mateixa i s'amoïna quan no assoleix els objectius. El març del 2018 va superar el rècord estatal en perxa superant un llistó de 2,84 metres. «Em queden pocs centímetres per arribar als tres metres però, ostres, és difícil», assegura Prat. Per a ella, posar-se reptes és una forma de mantenir-se desperta i conèixer-se més i desitja continuar practicant el salt de perxa durant els pròxims anys. Tot i el seu esperit competitiu, té clar que l'èxit no és sinònim de guanyar medalles sinó de gaudir del dia a dia i de les petites coses, «com aquesta tarda de primavera mirant el meu fill com salta».